

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3042/2025-8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Sanji Krovinović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., OIB 26187994862, Ulica Vatroslava Jagića 33, Zagreb, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 9. ožujka 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 22. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

Tuženik CROATIA osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862, dužan je platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, A. Mihanovića 4, Zagreb, OIB: 84397956623, svotu od 26.906,17 EUR uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od dana podnošenja tužbe od isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi dna dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Osiguranik ovog Zavoda Dalibor Malkoč stradao je u prometnoj nesreći dana 6.10.1993. Nesreću je skrivio tuženikov osiguranik Stanislav Lončar upravljajući motornim vozilom reg.oznake ZG-618-HJ.
2. Odgovornost tuženika za navedenu prometnu nesreću utvrđena je pravomoćnom presudom u postupku koji je Dalibor Maloč vodio protiv tuženika pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu broj Pn-5777/03.
3. Radi posljedica predmetne nesreće priznato je osiguraniku HZMO Daliboru Malkoču pravo na invalidsku mirovinu zbog gubitka radne sposobnosti rješenjem broj 695390 od 10.4.1996. koji je nastao zbog ozljede na radu (predmetna prometna nesreća).
4. Tužitelj je već protiv tuženika vodio spor radi naknade štete nastale isplatom invalidske mirovine, a postupak je okončan presudom Općinskog suda u Zagrebu broj P-3437/98.

5. Nakon toga za daljnja razdoblja zaključno do 28.2.2013. tuženik je podmirivao štetu tužitelju na temelju odštetnih zahtjeva u potpunosti. Za razdoblje do 31.10.2016. odgovornost tuženika utvrđena je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1987/2015 od 24.5.2017. Nakon toga je tuženik za tri razdoblja naknade štete do 30.4.2022. platio u mirnom postupku.
6. Tužitelj je u razdoblju od 1.5.2022. do 30.4.2025. isplatio invalidsku mirovinu u iznosu od 26.906,17 EUR, što predstavlja štetu za tužitelja.
7. Stoga tužitelj podnio ovu tužbu i tužbeni zahtjev temeljem članka 161. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13).
8. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu u cijelosti. Ne osporava se štetni događaj i pasivna legitimacija tuženika. Osporava se pravna osnova tužbe, visina tužbenog zahtjeva i potraživana zatezna kamata.
9. Tužitelj zasniva tužbu na okolnosti da je svome osiguraniku, Stanislavu Lončaru, priznao pravo na invalidsku mirovinu te da mu istu isplaćuje.
10. Tužitelj činjeničnu osnovu tužbe nalazi u prometnoj nesreći te je potrebno primijeniti onaj propis koji uređuje naknadu štete nastalu motornim vozilom u prometu. Tužitelj postupi po propisu kojim je uređena njegova djelatnost i taj propis, Zakon o mirovinskom osiguranju, daje tužitelju pravo tražiti naknadu štete. Kako je naknada štete nastala u svezi uporabe motornim vozilima uređena posebnim propisom, to se u konkretnom slučaju treba primijeniti taj posebni propis, a riječ o Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu.
11. Vrhovni sud Republike Hrvatske, a i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, kao i županijski sudovi, zauzeli su stav kako se u odnosu na obveze osiguranja prema HZMO-u primjenjuju odredbe Zakona o obveznom osiguranju u prometu, koji u odredbama članka 27. propisuje kako tužitelj ima pravo na razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, koji se određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Primjeri odluka tih sudova dostavljaju se u privitku ovoga podneska.
12. Tužitelj ima pravo na naknadu štete prema odredbama ZOMO-a, međutim kada se potražuje naknada štete vezana uz prometne nesreće, tada se, kao *lex specialis*, primjenjuje ZOOP. Upravo ovaj moment tužitelj ispušta iz vida i želi ga zaobići kako bi tuženiku nametnuo nepravednu i neprikladnu obvezu.
13. Tužitelj nije predložio dokaze iz kojih je vidljivo da je štetu uistinu pretrpio, kao niti u odnosu na opseg pretrpljene štete.
14. Slijedom svega naprijed navedenoga, tuženik predlaže Sudu da, nakon provedenog dokaznog postupka, odbije tužbu sa tužbenim zahtjevima u potpunosti te obveže tužitelja da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena koja teče od dana donošenja presude pa do dana plaćanja, a sve to u roku od 8 dana.
15. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, izvršen je uvid u zapisnik o očevidu iz spisa Pn-5777/03, rješenje iz spisa tužitelja broj 695390, Presudu VSRH Rev-x-456/14 i Rev-x-386/18 od

29.1.2020., Presudu ŽS u Osijeku GŽ-2984/15 od 10.3.2016., Presudu ŽS u Zagrebu GŽn-398/10 od 9.2.2010., GŽ-4124/07 od 29.11.2011., Presudu ŽS u Varaždinu GŽ-286/21 od 19.4.2021. i GŽ-550/21 od 14.5.2021., Presudu ŽS u Bjelovaru GŽ-1295/20 od 22.4.2021., Presudu ŽS u Dubrovniku GŽ-416/20 od 26.5.2021., Presudu ŽS u Splitu GŽ-1349/21 od 14.10.2021., Presudu ŽS u Osijeku GŽ-2075/22 od 29.6.2023., Presudu ŽS u Zagrebu GŽ-1496/23 od 23.5.2023., Presudu ŽS u Sisku GŽ-808/21 od 24.4.2024. i GŽ-1134/21 od 18.4.2024., Presudu ŽS u Velikoj Gorici GŽ-401/22 od 25.4.2024., GŽ-215/2022 od 25.4.2024., Presudu VSRH Revd-4411/21 od 26.10.2021. i Revd-476/2022 od 3.3.2020., Odluku Ustavnog suda RH broj U-III-1088/17.

16. Tužbeni zahtjev u cijelosti je osnovan.

17. Među strankama sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva i visina tužbenog zahtjeva.

18. Sud je na okolnost osnovanosti tužbenog zahtjeva izvršio uvid u Rješenje tužitelja kojim je priznato pravo na mirovinu Daliboru Malkoču, što predstavlja osnov tužbenog zahtjeva. Navedeno Rješenje je izvršno i samim donošenjem mirovina se isplaćuje čim je doneseno rješenje o istoj.

19. Čl. 164. st. 1. ZOMO propisano je da HZMO ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. navedenog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

20. Među strankama nesporna je pasivna legitimacija, obzirom je odgovornost tuženika za prometnu nesreću u kojoj je stradao Dalibor Malkoč utvrđena pravomoćnom u postupku koji se protiv tuženika vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod brojem Pn-5777/03.

21. Radi posljedica prometne nesreće priznato je osiguraniku HZMO-a Daliboru Malkoču pravo na invalidsku mirovinu zbog gubitka radne sposobnosti rješenjem broj 695390 od 10.4.1996. koji je nastao zbog ozljede na radu (prometna nesreća).

22. Kao što je navedeno, nesporna je pasivna legitimacija tuženika i ista upućuje na utvrđivanje visine štete prema čl. 161. ZOMO-a te je izričito navedeno da je pravo tužitelja na naknadu štete izvorno pravo, čime je spriječena primjena čl. 27. ZOOP-a, koja se odnosi na subrogacijske zahtjeve nositelja osiguranja, a na koju se tuženik poziva u odgovoru na tužbu.

23. Odredbom čl. 164. st. 5. propisano je da je za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz st. 1. do 3. navedenog članka mjerodavne su odredbe ZOMO-a.

24. Zakon o mirovinskom osiguranju u svojim člancima u potpunosti utvrđuje materiju naknade štete nastale isplatom mirovine, što predstavlja štetu za Zavod, od koga Zavod ima pravo potraživati štetu u kojem opsegu ima pravo potraživati štetu i od kada teče zastara.

25. Čl. 170. ZOMO-a propisuje da se pri utvrđivanju prava na naknadu štete nanesene Zavodu, primjenjuju odgovarajuće odredbe ZOO-a, ako nisu u suprotnosti s odredbama ZOMO-a.
26. Dakle, ZOMO kao *lex specialis* ovom odredbom stavlja odredbe čl. 161. do 170. ZOMO iznad općeg zakona Republike Hrvatske upravo iz razloga što se navedenim člancima uređuje ova specifična materija naknade štete.
27. Budući da ZOMO isključuje iz primjene opći zakon, analogno se niti jedan drugi zakon ne može primijeniti bilo u vidu uređivanja opsega štete, odgovornih osoba, zastare ili bilo čega drugog.
28. Budući je čl. 27. st. 3. ZOOP-a u koliziji sa čl. 164. st. 5. ZOMO-a, uzimajući u obzir čl. 161. st. 2. i čl. 170. ZOMO-a potrebno je primijeniti jedino ZOMO za osnovanost ovog tužbenog zahtjeva.
29. ZOMO uređuje materiju naknade štete kao što je navedeno, a zakon na koji se tuženik poziva uređuje sasvim drugu materiju. ZOOP je specijalni propis za naknade štete nastale u prometu ali ne i štete nastale u mirovljenju.
30. Strogo tumačenje odredbe čl. 27. st. 3. ZOOP-a na koji se tuženik poziva dovodi do zaključka kako je predmetna odredba protivna i stavku 1. istog članka jer taj stavak ističe kako društvo za osiguranje nadoknađuje stvarnu štetu, a s druge strane tumačenje st. 3. dovodi do zaključka da društva za osiguranje apsolutno nikada ne nadoknađuju štetu Zavodu kada je u pitanju ozljeda na radu, a kada je u pitanju ozljeda izvan rada, do tada odgovaraju samo za razliku do iznosa koji je bio određen zbog ozljede na radu.
31. I sam Zakon o obveznim osiguranjima u prometu navodi da se razmjerni iznos mirovine računa po propisima o mirovinskom osiguranju, znači upućuje na Zakon o mirovinskom osiguranju kao glavnom zakonu koji uređuje navedenu materiju.
32. Čak kad bi se i uvažio stav tuženika da je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu *lex specialis* u materiji koje se tiču obveza osiguratelja, pravilo *lex posteriori derogat legi priori* sprečava primjenu istog. Naime, Zakon o mirovinskom osiguranju NN 115/18 je zakon koji je stupio na snagu 1.1.2019.g., pa je upravo taj zakon onaj koji bi derogirao Zakon o obveznim osiguranjima u prometu iz 2005.g.
33. Naš pravni sustav ne spada u sustav presedana i sudovi sude na temelju Ustava i zakona koji se tumače u skladu s namjerama zakonodavca i zakonodavnom povijesti.
34. Naime čl. 27. ZOOP-a propisano je tužitelj ima pravo na naknadu štete samo za isplatu invalidske mirovine zbog ozljede izvan rada i to u visini razlike do invalidske mirovine zbog ozljede na radu, dok je naknadno ZOMO-om opet utvrđeno da tužitelj ima pravo na naknadu štete zbog isplate invalidske mirovine zbog ozljede na radu i ozljede izvan rada kao i obiteljske mirovine u

razmjernom iznosu s obzirom na navršene godine života i staža, da bi ZOMO-om iz 2013. bilo propisano da tužitelj ima pravo na naknadu štete nastale isplatom navedenih mirovina u punom iznosu.

35. Zakonodavac je očito htio povećati iznos koji tužitelj ima pravo potraživati te mu nije bila intencija osiguravajuća društva osloboditi obveze naknade štete niti tužitelj zbog toga vidi razloge zašto bi on navedenu kategoriju štetnika stavio u povlašteniji položaj od drugih pravnih i fizičkih osoba.
36. Posljedica primjene čl. 27. ZOOP-a na koji se poziva tuženik, bila bi da svi vozači u RH (ako su odgovorni za uzrokovanje nezgode) odgovaraju za naknadu štete prema HZMO-u unatoč činjenici da su se osigurali od odgovornosti za štetu i prema trećima. Pritom se napominje da HZMO po jednom predmetu (kada bi se isti odmah kapitalizirao) trpi štete i do pola milijuna kuna.
37. Da je intencija zakonodavca bila da društvo za osiguranje ne naknađuje štetu Zavodu za mirovinsko osiguranje kao trećoj osobi, sigurno bi to izričito istaknuo, a uostalom brisao bi odredbe članka 164. ZOMO-a o odgovornosti osiguratelja za naknadu štete.
O tome svjedoči mnogobrojna praksa u koju je sud izvršio uvid tijekom dokaznog postupka, kao što je stav o primjeni Zakona o mirovinskom osiguranju koji su zauzeli i županijski sudovi.
38. S obzirom na vrijeme isplate mirovine koju tužitelj potražuje u ovoj parnici od 1.5.2022. do 30.4.2025. primjenjuje se onaj propis koji je bio posljednji, odnosno ZOMO iz 2019.g.
39. Sud je izvršio uvid i u praksu Vrhovnog i Ustavnog suda kojim se određuje primjena ZOMO-a u ovakvim parnicama i mnogobrojna rješenja kojima je dopustio reviziju tužitelja, jer nije zauzeo pravno stajalište o pravnom pitanju primjene čl. 27. ZOOP-a za razdoblje nakon 1.1.2014.
40. Glede visine tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u obračune isplata navedenih mirovina koje je dostavio tužitelj a koje predstavljaju javnu ispravu.
41. Navedene je obračune napravila stručna služba Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Kako je u Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje jedina zakonom ovlaštena služba u Republici Hrvatskoj za provedbu Zakona o mirovinskom osiguranju, a time i za obračun i isplatu same mirovine, time je Zavod ovlašten izdavati potvrde o navedenome.
42. Mirovine isplaćuje nadležna stručna služba HZMO-a kao ovlašteno tijelo, a obračuni su načinjeni na način da se vrši uvid u banku podataka umirovljenika (banku podataka doznacenih mirovinskih primanja) u kojoj su precizno navedena sva mirovinska davanja izvršena prema osiguraniku u predmetnom razdoblju. Isti obračuni ne bi mogli biti sačinjeni da navedena mirovinska primanja doista nisu izvršena. Stoga su navedeni obračuni prema čl. 171. Zakona o općem upravnom postupku kao i prema čl. 230. Zakona o parničnom postupku javna isprava o izvršenim isplatama.

43. Navedeni obračuni bili bi javne isprave i temeljem čl. 140.a Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 157/13).

44. Tužitelj kamate potražuje u skladu sa čl. 165. ZOMO-a.

45. Slijedom svega navedenoga, nakon što je utvrđena osnovanost i visina tužbenog zahtjeva, sud je tužitelju dosudio iznos od 26.906,17 EUR uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana podnošenja tužbe odnosno 28.4.2025. po stopi koja je određena čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima.

U Zagrebu 22. travnja 2026.

Sudac
Sanja Krovinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od dana dostave presude. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud, pisano u pet istovjetnih primjeraka.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30886-f96fd**

Kontrolni broj: **017aa-2b0f4-a2c26**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.